

binson kupu wizešch, wosta won swercha na
koži a glědašcho blědk. Ažo pak se blědny
šchery kusť minuť běšcho, poglědnu won
t něbju a žašcho sam pschi se: „Nět dajšcho
Bogu žěf we myšlach, słowach, s ruku, kenz
zyni žiwu tud!“ — a potom žěšcho do
kapitänoweje kajüty.

Sich jěžeńe na morju běšcho welgin
gluzne, južo sa 24 dnów pschižechu do Kadixa
we Šchpaniskej, žož te Šchpaniske wostachu;
Robinson žěšcho tež do města, ab tam tomu
kupzu ten budť skota pschepowdať. Won
tež jogo posmafašcho, a hugotowašcho s tym
jomu a sam sebe welife wjažele. Pscheto
psches to, až běšcho se jogo kož na morju
rošlamaka, běšcho swoje dobytki sgubiť a
bankerot.

Jan: „Žo to jo?“

Kan: To jo, dyž jo něcht wězej dlužny,
ať možo sapkašchisch; potom se jomu tež
to wesmjo, žož hyschczi ma, a mjas tych
roždžělijo, kotrymž jo winowaty. Ten budť
skota běšcho togdla tomu kupzu welgin witany
a Robinson pschiže t nomu ako wimožniť
s nuse; won sapkašchi swoj dluž a kšchěšcho
ten sbytť Robinsonu dašch. Ale Robinson
někšchěšcho niz měsch a žašcho: Sa mam
doscž, dyž wěm až wot dobrego muža něgluku
som wothobroschiť.

Ažo běchu schytkno hobstarali, sežědachu
se sažej na kož a pschižechu skoro do Engel-
steje. Perwej pak pschiže tužyza na Robin-
sona, wěle wězej pak na Pětka; togo nan
bu chory a humre. Kať welgin jo Pětko
płakať a se teschniť, možo sebe kuždy myšlišch,
dyž wěmy, kať lubo jogo mějašcho. Tež